

AGROSTROJ SLAVIL

S slavnostne proslave v kinu Šiška...

Šišenska delovna organizacija Agrostroj je pred nedavnim proslavila 35-letnico delovanja in 30-letnico samoupravljanja. Slavnosti ob obeh jubilejih so se udeležili številni republiški in občinski družbenopolitični delavci, slavnostni govornik pa je bil predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo,

Ivo Marenk je še posebej poudaril, da je prav zaradi pomena kmetijstva za celotno gospodarsko rast pri pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje treba nujno zagotoviti več denarja tudi za hrano. Niso namreč potrebne nove tovarne za predelavo hrane, ampak vlaganje v

...ki so se je udeležili tudi številni visoki gostje

gozdarstvo in prehrano Ivo Marenk, ki je med drugim dejal: »Zadnje leto je pokazalo, da so nam v vsej državi zaostale v razvoju nekatere dejavnosti, ki predstavljajo temelj stabilnosti. Zato je bitka varčevanja z energijo in surovinami, poglavito vprašanje prihodnjega razvoja. Enako velja za hrano, ki je neogibni pogoj življenja in dela občanov ter delavcev.«

visokoproduktivno primarno kmetijsko proizvodnjo, ki bo sposobna spremeniti tudi družbenoekonomske odnose.

Agrostroj je ob tej priložnosti prejel visoko državno odlikovanje — red dela z zlatim vencem — za hiter razvoj in uspešno delo. (Foto: F. Rozman)

Tečaj slovenskih ljudskih plesov v Olofströmu

Ples je prinesel domovino

Sodelovanje z našimi rojaki na tujem je v zadnjem času dobilo nove spodbude in oblike, ker so pokroviteljstvo nad posameznimi društvi prevzele nekatere slovenske občine. Tako je občina Ljubljana-Šiška pokrovitelj društva »Slovenija« v Olofströmu na Švedskem, kjer ima svojo podružnico tovarna avtomobilov Volvo in je v njej zaposlenih veliko Jugoslovancev. »Slovenija« povezuje Slovence iz Olofströma in okolice, ki pa je za naše pojme zelo obširna, saj so nekateri člani oddaljeni od sedeža društva tudi 60 km.

Društvo je pred kratkim kupilo šest gorenjskih moških in ženskih noš z željo, da bi ustanovilo folklorno skupino, ki bi gojila slovenske ljudske ples. Ker pa so se pojavile težave, kako začeti z delom, so za pomoč prosili SZDL občine Ljubljana-Šiška in ta me je naprosila, da bi v Olofströmu v kratkem tridnevnem tečaju člane društva naučil nekaj plesov. Zahvaljujoč skupnim prizadevanjem SZDL občine Ljubljana-Šiška in Zveze kulturnih organizacij Slovenije, sem sredi novembra odpotoval na Švedsko. Potovanje je potekalo brez zastojev in zamud, tako da sem bil 13. novembra popoldne že na konzulatu v Malmöju, kjer so me zelo prijazno sprejeli konzul in njegovi sodelavci ter mi dali obilo napotkov in nasvetov za moje sicer kratko bivanje med rojaki. V Malmöju so me nato sprejeli v goste člani slovenskega društva »Planika«, ki so me naslednje jutro odpeljali v Olofström.

Olofström je majhno mesto, kot naše Domžale, zelo čisto in urejeno. Popoldne se je zbralo lepo število udeležencev tečaja, vsega okrog 30, a ne samo iz Olofströma in okolice, temveč tudi iz drugih društev na južnem Švedskem in celo iz Stockholma. Tečaj smo pričeli v petek popoldne, ga nadaljevali v soboto ves dan ter ga končali v nedeljo popoldne. Večina udeležencev je bila začetnikov v ljudskem plesu, vendar so pouk uspešno in prizadevno spremljali, da je bilo z njimi veselje delati. Naučili so se 15 plesov z Gorenjskega, iz Prekmurja in Bele Krajine, dobili pa so tudi nekaj koristnih navodil, kako začeti delo s folklorno skupino in bili seznanjeni z osnovnimi tipi slovenskih ljudskih noš. Tečaj so skupaj s svojim vodjem obiskovali še štirje člani švedske folklorne skupine iz Olofströma, ki so obljubili, da bodo nekatere slovenske plesе vključili v svoj program. Glede na njihovo resnost in zavzetost na tečaju jim to prav rad verjamem; to bo hkrati lep prispevek k še večjemu razumevanju in zblizovanju med domačini in našimi ljudmi. Tečaj smo zaključili s sklepom, da bodo udeleženci poskušali začeti z delom v društvih, še posebej z mladino. Ugotovili smo, da je en tečaj, in še ta kratek, premalo, zato je želja vseh, da bi pridobljeno znanje obnovili še na drugem tečaju prihodnje leto v mesecu marcu.

Vsi udeleženci tečaja so bili zelo prijetni, družabni ljudje in hitro smo postali prijatelji; proste večere smo prebili v klubu društva »Slovenija« ob razgovoru, pesmi in dobri kapljici. Tudi to »nadaljevanje« tečaja je bilo koristno, saj so si mogli rojaki, ki se le redko snidejo, izmenjati izkušnje in se pogovoriti o svojem življenju, sam pa sem jim odgovarjal na mnoga vprašanja o domovini. Vrnil sem se zadovoljen, z upanjem, da bo njihov in moj trud prispeval k ohranitvi slovenske kulture in zavesti na tujem.

Mirko Ramovš